

## **Rozhovor s otcem Markem o farním lese pro Nadaci rozvoje občanské společnosti**

1) *Jak velký je farní les a co přesně jeho revitalizace obnáší, případně co se už podařilo?*

Farní les má lehce přes 17 hektarů, v dochozí vzdálenosti od Benátek nad Jizerou, pěkně v jednom bloku, z jedné strany obtékaný řekou Jizerou, z další silnicí, ze třetí cestou. Středem lesa prochází svatojakubská žitavská poutní cesta do Santiaga de Compostela.

Když potkávám kamarády a ptají se mě, jak se mi daří, občas se jich ptám: „Les, máš?“ ... a podle odpovědi dále buď pokračuji v citaci svého oblíbeného autora (JÁRA CIMRMAN, *Vražda v salonním coupé*), nebo ne. Když se v roce 2015, po více než 65-ti letech socialistického hospodaření, vrátil farnosti les, byl Lesy České republiky „přiměřeně“ vytěžen. Bylo potřeba provést obnovu zalesnění a za pochodu se učit hospodaření s lesem, které počítá v horizontu generací (60-80 let).

Díky kalamitám v posledních letech les nevydělává a jen s pomocí státní podpory (bohužel nedostatečné), bychom bez grantů od Škoda auto museli les dotovat. Práci s lesem jsme tak přijali jako výzvu a možnost práce spolu s lidmi na cestě ke znovuoobnovení vztahu k přírodě a přijetí zodpovědnosti za ni.

2) *Jaký je aktuálně zájem o brigády ve farním lese? Vnímáte zvýšený zájem o práci v lese během koronavirové pandemie?*

Revitalizace je pro nás více, než starost, aby se holiny znovu zalesnily, aby les odpovídal koncepci lesní hospodářské osnovy. Není to jen práce v lese a pro les. Je to nabídka konkrétním lidem, „člověku městskému“, který lesem obvykle jen projíždí (v lepším případě na kole), prochází, či probíhá a maximálně si v hájovně koupí našťípané dříví do krbu, aby se zastavil a viděl les. Naše brigády nabízejí možnost sáhnout si na živý strom, moci sledovat jeho růst, pocítit pot námahy, která za tím neviděná stojí. V době koronavirové, zvláště na podzim, jsme se setkali se sympatickou vlnou zájmu o tuto nevšední a přitom přes všeliká omezení možnou činnost, která nabízela čerstvý vzduch a sociální kontakt.

3) *Brigády se účastní jen členové vaší farnosti, nebo přicházejí i lidé z řad široké veřejnosti?*

Naše zkušenost ukazuje, že lidé aktivity na sociálních sítích „lajkují“, ale potom přicházejí přátelé a kamarádi na osobní pozvání. A to bez ohledu, zda se jedná o členy farnosti nebo ne. Pro toho, kdo překoná ostych (nebo snad strach), že je brigáda organizovaná farností a tedy církví, je setkání v lese příjemným překvapením. Řekl bych, že zakusí normální život občanské společnosti.

4) *Pokud by se chtěl brigády zúčastnit někdo z okolí, jak se může ke komunitě připojit?*

Ano, komunita je to správné slovo. Komunita znamená společnost v místě žijící. Nakonec to jsou skutečně lidé z místa či okolí, kterým záleží na tom, aby byl kus lesa čistý, pěkný, a prospíval. Zároveň vnímám, že naše nabídka pomáhá překonávat anonymitu. On „ten les“ někomu patří, „ten někdo“ má tvář, nabídne práci a přijímá pomoc. Nota bene, také se občas

setkám s autem uprostřed lesa, ze kterého si někdo jen „trochu něco“ vezme. Obvykle se s úsměvem zeptám, je-li to jeho les, pak zdali ví, komu ten les patří... a pak se představím.

5) *Vnímáte, že by lidé ve vašem okolí propadali během této doby větší trdomyslnosti? Změnilo se v tomto směru nějak vaše působení ve farnosti? Třeba tím, že častěji navštěvujete věřící doma apod.*

Bohužel, letos v zimě a na jaře, které stále ne a ne přijít, vnímám skoro hmatatelně u některých lidí nebezpečnou nemoc: pandemii strachu. Je to trdomyslnost (na kterou jako lék kdysi jeden kamarád doporučoval studenou, horkou a opět studenou sprchu, a celou proceduru cyklicky opakovat) spojená s obavami. Bohužel epidemiologická opatření již dlouho podporují izolaci, kterou mnozí přijali jako životní styl. Zdravé sociální kontakty chybí, u starších lidí vedou ke skleslosti a mnohdy až ke ztrátě chuti k životu. Z dětí a mládeže vyrůstá asociální generace, která náročné či kolizní situace řeší tím, že se prostě z virtuální komunikace odpojí... Část lidí cítí potřebu častěji se navštěvovat, a to je dobré, někteří se naopak uzavírají. Kontakt po telefonu je dobrý, často trávím celé hodiny dlouhými rozhovory s lidmi, většinou staršími či nemocnými, kterým chybí základní kontakty: třeba jít si nakoupit, popovídat na lavičce nebo v hospodě... osobní návštěvu ale telefonát nenahradí.

6) *Kromě revitalizace farního lesa pořádáte ve vaší farnosti nějaké další podobné aktivity v průběhu roku?*

Kromě pravidelných bohoslužeb, které v omezené míře mohou probíhat, byly v uplynulém půlroce jiné aktivity prakticky nemožné. Ale od roku 2019 připravujeme generální opravu varhan – historického nástroje – v kostele sv. Máří Magdalény v Benátkách nad Jizerou. K tomu proběhlo několik benefičních koncertů, Běh pro varhany, sportovní odpoledne... Pravidelně na jaře a na podzim děláme v zahradě kolem kostela pracovní-úklidové setkání, v lepších časech zakončené táborákem. Spolupracujeme se školou a dětským klubem na svatoludmilských a svatomartinských poutích a akcích.

7) *Jak jste se dozvěděli o grantu Nadačního fondu škoda Auto?*

Z internetu.

8) *V čem přesně vám podpora Nadačního fondu škoda Auto pomohla, případně jak spolupráci hodnotíte?*

Krom výše zmíněného – finanční pomoci pro les, který bychom jinak museli dotovat z peněz, které nemáme – podpora Nadačního fondu pomohla dát do pohybu způsob hospodaření a sociální aktivitu, které, právě proto, že ne závislé na hospodářském výsledku, mohou být prospěšné člověku-jednotlivci a jeho reálné socializaci. Ukazuje se, že stále platí staré pravidlo: člověka poznáš při práci, nejlépe fyzické! Tak lidé různého věku, zaměření či společenských vrstev, skrze společnou dobrovolnickou práci, mohou poznat a navázat přátelství mezi sebou navzájem. A to je v dnešní atomizované společnosti velkým přínosem.

9) *Jakou radu byste dal těm, kteří se se současnou situací vyrovnávají hůře než ostatní?*

Jsem člověk věřící a teď, v době velikonoční, často s tichou radostí rozjímám o smrti, o ukřižování Ježíše Krista, ve světle křesťanské naděje: Kristus vstal z mrtvých, žije! Bůh neopouští člověka ani v nejtěžších chvílích. Život zvítězil nad smrtí, světlo nad temnotou, pokoj nad strachem. Proto přátelé, nevěšete hlavu (ani svou, ani druhých). A pokud se budete chtít nadýchat čerstvého vzduchu, přijďte s námi pobýt do farního lesa. Sledujte naše [www stránky](#).

Marek Miškovský